

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-12-18
Besvaras senast
2020-01-17

Till infrastrukturminister Tomas Eneroth (S)

2019/20:223 Skyltning vid vägar på landsbygden

Att kunna verka och leva på landsbygden är en förutsättning för ett öppet landskap och ett levande näringsliv överallt i Sverige. Vi vill att människor ska kunna finna sin utkomst även utanför städer och större samhällen. I allt högre grad är olika närings- och turistverksamheter, gårdsförsäljning och besöksmål nödvändiga för att utveckla näringslivet på landsbygden. Om verksamheterna ska ha en chans att locka till sig besökare måste det finnas rimliga regler för att underlätta skyltning till dessa verksamheter. I dag är regelverket snårigt och upplevs som godtyckligt och ofta mycket restriktivt.

Regeringen skriver att en högst prioriterad fråga är att underlätta för företagande och entreprenörskap. Samtidigt är man inte beredd att ändra något på regler för skyltning som skulle underlätta för företag som finns på landsbygden, utan Trafikverket och länsstyrelsen ska även fortsatt vara restriktiva med att tillåta skyltar utmed större vägar.

Vi vet alla att vi ser mängder av reklamskyltar på olika sätt och håll när vi kör bil. I och omkring städer, köpcentrum etcetera så formligen exploderar det av skyltar för olika butiker och företag, för idrottsevenemang och för reklam för en stad eller ort.

Det blir därför särskilt svårt att förstå den petighet som ofta finns kring tillstånd för skyltar på landsbygden. Godtycklighet och snåriga bedömningar av olika vägars beskaffenhet, hastighet, utformning av skylt med mera gör att det känns otillfredsställande. Att en enstaka skylt med ett kort budskap kan äventyra trafiksäkerheten på exempelvis en två-plus-ett-väg, där vägen är bred och det finns mitträcke och viltstängsel, är svårt att förstå. Tvåsekundersregeln verkar inte användas lika för alla. I Kronobergs län fick en allmänt ägd turistattraktion en skylt godkänd men inte ett privat klädföretag, utefter samma väg 23, mellan Växjö och Älmhult. I olika delar av landet bedöms både skyltar och verksamheter olika.

Det kostar ca 10 000 kronor varje gång ett företag ska ansöka om skyltning. Att gång efter gång få avslag och inte få några råd om hur skylten bör vara utformad för att bli godkänd är mycket kännbart för ett litet företag. Om ingen skyltning medges kommer företaget kanske tvingas att slå igen, vilket innebär att flera arbetstillfällen försvinner och bygden blir en verksamhet fattigare.

Mot bakgrund av detta vill jag fråga infrastrukturminister Tomas Eneroth:

Vad tänker ministern göra för att underlätta för företag att få skylta utefter vägarna och för att bedömningen ska bli mer enhetlig?

.....

Katarina Brännström (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren